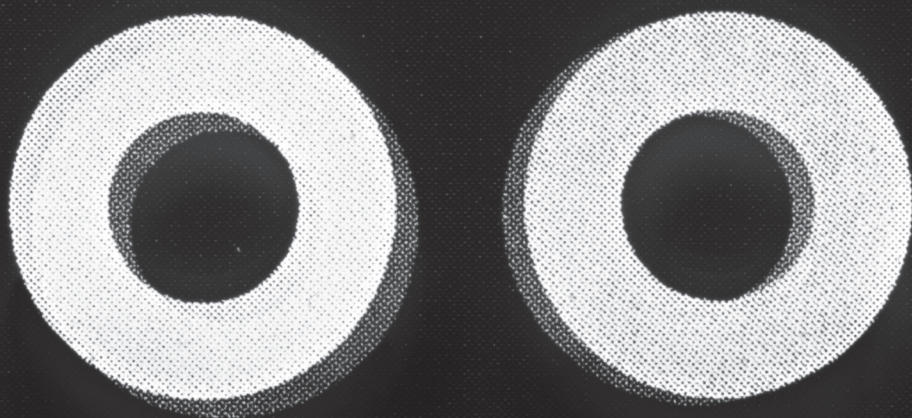

NL

**Willem
Oorebeek**

OBSTAKLES

01_02_____27_04_2025

WIELS WIELS WIEL

“ Elke print ontstaat uit een spel van contact maken en loslaten. Dit proces verbindt het werk rechtstreeks met thema's als aanraking, aanwezigheid en intimiteit — maar ook met verlies, scheiding en herinnering. „

— Jennifer L. Roberts

Willem Oorebeek (1953, NL) begon zijn artistieke loopbaan als drukker, een discipline die hij integreerde in zijn veelzijdige kunstenaarspraktijk. Zijn werk richt zich voornamelijk op massaal geproduceerde beelden, die hij zorgvuldig selecteert, manipuleert en transformeert met druktechnieken. Door de schijnbaar alledaagse communicatie-objecten die onze visuele omgeving domineren te herinterpreteren, transformeert hij ze tot picturale oppervlakken. Hierin onderzoekt hij de kneedbare structuur van beelden—balancerend tussen abstractie en representatie, vorm en symbool. Via technieken als dupliceren, kopiëren en vertalen stelt Oorebeek de dominante beeldcultuur en de publieke ruimte in vraag. Hij reflecteert op de invloeden van media, reclame en distributiemethoden, en onderzoekt concepten als auteurschap en originaliteit. Zijn werk confronteert ons met de overvloed aan beelden in de hedendaagse samenleving en de erosie van hun aura—hun aantrekkingskracht, maar ook hun meedogenloze indiscretie. Oorebeek bevraagt de dualiteit van het beeld: als venster op de wereld en tegelijkertijd als barrière die onze toegang tot de werkelijkheid belemmert.

De tentoonstelling *OBSTAKLES* spreidt zich uit over twee verdiepingen en bestaat uit twee associatieve en niet-lineaire presentaties. Samen geven ze een inkijk in de grondige en cyclische werkwijze die Willem Oorebeek sinds het begin van de jaren 1980 ontwikkelde. Oorebeek

streefde naar een onpersoonlijke werkwijze van toe-eigening en reproductie, waarbij hij experimenteerde met uiteenlopende transfertechnieken, zoals de lithografische pers en digitale processen. Zijn werk balanceert op het spanningsveld tussen dynamische ritmes en monotonie, archaïsme en moderniteit. Hiermee onderzoekt hij niet alleen de technische mogelijkheden van deze technieken, maar ook hun symbolische en sociale betekenis.

VERDIEPING 1

In het werk van Willem Oorebeek speelt de menselijke figuur een centrale rol. Op deze manier onderzoekt hij de politiek van het beeld, de aantrekkingskracht van iconen en de subtiele humor die ontstaat wanneer beelden in de collectieve verbeelding overbelicht raken. De performatieve kracht van het cliché—een term die etymologisch verwijst naar het klikgeluid van de drukplaat—is terug te vinden in verschillende van Oorebeeks reeksen. Dit geldt in het bijzonder voor zijn werken rond verkiezingsaffiches, tijdschriftcovers en de reeks *Vertical Club*, waarmee de tentoonstelling opent. *Vertical Club* is een verzameling portretten, voornamelijk afkomstig van tijdschriftpagina's, die Oorebeek in 1994 initieerde. Om lid te worden van de 'club' moesten de afgebeelde figuren rechtop staan en recht in de lens kijken—als teken van toestemming en conformiteit met de sociale normen. Bij Willem Oorebeek wordt het portret zowel een middel om het individu in beeld te brengen als een generaliserend en homogeniserend instrument. Enkele van deze figuren keren terug in de publicatie *Vertikal Klub* (2013). Voor de tentoonstelling worden de overgedrukte pagina's uit deze reeks opnieuw getransformeerd tot monumentale afdrukken die het absurde opzoeken en tegelijkertijd hun doods karakter onthullen. Op deze manier beweegt Oorebeeks praktijk in een voortdurende cyclus, waarbij beelden en hun presentatievormen telkens opnieuw worden geïnterpreteerd en verplaatst door herhaling. Door deze methoden van inhoudelijk hergebruik toe te passen op zijn eigen werk, bereikt Oorebeek in zijn werk een staat van zelfconsumptie.

De interne cyclische logica in Oorebeeks oeuvre is een subtiële voortzetting van de principes van herconfiguratie die al in zijn vroege werk aanwezig waren. Langs een lange, horizontale schilderijlijst, die fungeert als centrale as, worden werken uit de jaren 1980 en 1990 gepresenteerd. Deze werken zijn afkomstig uit verschillende collecties en het atelier van de kunstenaar. Prints uit de oorspronkelijke periode worden afgewisseld met recente herdrukken van archiefbeelden, waarbij het fysieke van het materiaal centraal staat, vooral in de gevallen waar de originelen niet langer beschikbaar bleken te zijn. De materialiteit en het experimentele karakter van Oorebeeks druktechnieken worden benadrukt door het gebruik van rasters, variaties, omkeringen en subtiële verschuivingen. Deze karakteristieke elementen creëren een complexe visuele spanning in zijn werk, versterkt door de strategische rol van kleur—of juist de reductie daarvan. Deze technieken, die een eigen esthetiek vormen, weerspiegelen ook een traject waarin Oorebeek zich bewust heeft gedistantieerd van dominante stromingen in zijn vormingsjaren (1970–1975). Terwijl hij het picturale expressionisme afwees, verzette hij zich ook tegen de procedures van de Pop Art en de conceptuele bewegingen. De werken in deze tentoonstelling belichamen daarnaast een symbolisch vocabulaire en een esthetiek van contaminatie die Oorebeeks praktijk kenmerkt. Objecten en beelden worden getransformeerd tot visuele trofeeën, artefacten die een specifiek historisch moment vastleggen en tegelijkertijd herinterpreteren.

Hoewel zijn werk zich richt op de deconstructie van stereotypen, staat hij vooral bekend om een methode die iconisch is geworden voor zijn praktijk: de *BLACKOUTS*. Deze reeks, gestart in 1999, zoekt een link met andere werken die de aanwezigheid van de toeschouwer weerspiegelen. Oorebeeks werk onderzoekt de spanningen tussen vormen van representatie en de mogelijkheden van perceptie. In de *BLACKOUTS* worden beelden overgedrukt met zwarte inkt, waardoor ze functioneren als een palimpsest. De beelden bevinden zich in een voortdurende cyclus van uitgewist worden en opnieuw verschijnen, waarbij de oorspronkelijke bron weerbarstig is, onregelend werkt en

nooit volledig onzichtbaar wordt. Zoals de kunstenaar zelf omschrijft, roepen deze werken een 'choreografie van het kijken' op: een uitnodiging tot een actief proces van interpretatie. De *BLACKOUTS* misleiden het verlangen naar directe toegang tot het beeld. In plaats daarvan vragen ze om een langdurige interactie, waarin spanning, reflectie en fysieke verplaatsing in de ruimte essentieel zijn om het werk volledig te begrijpen. Zo dwingen ze de kijker na te denken over de relatie tussen zichtbaarheid, aanwezigheid, en de complexiteit van beeldvorming. Door oppervlakken te verduisteren, activeert hij latente lagen van het onderbewustzijn en het geheugen—verborgen fragmenten die opnieuw aan de oppervlakte komen. Tegelijkertijd daagt hij onze ongelimiteerde en vaak kritiekloze omgang met beelden uit. In dit spanningsveld wordt het obstakel een krachtig instrument—het reanimeert wat geconsumeerd of onzichtbaar leek.

VERDIEPING 2

De beste manier om van de eerste naar de tweede verdieping te gaan, is via de trap in de zaal achteraan. Hier bevindt zich de horizontale installatie *BILD, oder*, een samenwerking tussen Willem Oorebeek en kunstenares Joëlle Tuerlinckx. Naast deze installatie is *Zero Point* te zien, een werk dat Tuerlinckx creëerde voor haar solotentoonstelling in 2012 en nu opnieuw activeert. De kracht van *BILD, oder* ligt in de principes van associatie en dialoog tussen beide kunstenaars. Hier komen hun respectievelijke archieven samen: persoonlijke werken, werkaantekeningen, fragmenten, kranten, posters en diverse bronnen die om uiteenlopende redenen zijn bewaard. Deze gelaagde verzameling van sporen uit hun dagelijkse praktijk doorbreekt de lineaire stroom van de tijd. De samenwerking tussen Oorebeek en Tuerlinckx, die door de jaren heen meerdere keren werd hernieuwd, vond haar oorsprong in 2004. In een zowel formele als flexibele benadering bevragen ze de productie van waarde en betekenis door middel van de semiotische constructies van tekst en beeld, in het bijzonder door het spel van superpositie en juxtapositie. *BILD, oder* nodigt uit tot een cyclische,

dynamische lezing waarin ons lichaam een actieve rol krijgt, bewegend door ruimte en tijd. Kijken en lopen worden deel van een proces waarin het een uitdaging wordt om stil te staan, om nieuwe vormen van zichtbaarheid, déjà vu en herinnering te verkennen.

Noties van visuele verzadiging en de expansie van beelden vormen het hart van Oorebeeks composities die in de naburige zaal worden gepresenteerd. Langs de zijwanden ontvouwen zich verschillende reeksen van prints die doen denken aan proefdrukvelen, overgedrukt met gekleurde inkt. Een van de meest opvallende werken in deze opstelling is *The Printing Press as an Agent of Change* (2022), geïnspireerd door het gelijknamige baanbrekende boek van Elizabeth Eisenstein (1979). Deze reeks bestaat uit tientallen herdrukte vellen, uitgevoerd in gele inkt. Hierin reflecteren het formaat en de logica van de afdruk zelf het organisatiesysteem dat de kern vormt van Oorebeeks bekommernis.

Voor Oorebeek is drukken niet alleen een middel om tekst of beeld te reproduceren, maar een actieve manier om kennis te structureren en te herinterpreteren. De gedrukte pagina—met haar lay-out, volgorde en typografische keuzes—fungeert als een allegorie voor kennis zelf: hoe die wordt georganiseerd, verspreid en getransformeerd. Tegelijkertijd legt dit proces de complexiteit van communicatie bloot, waarin boodschappen kunnen worden vervormd of versleuteld, hetzij intentioneel, hetzij door verschuivingen of verlies tijdens de overdracht.

In Willem Oorebeeks praktijk komt een paradoxale impuls naar voren, van behoud en van accumulatie, een beweging die bijzonder relevant is in het hedendaagse digitale tijdperk. Wat wordt verzameld, blijft fragmentarisch en kwetsbaar in zijn toegankelijkheid. Deze tegenstrijdige relaties van verzameling en duplicatie wijzen op een obsessie met het archief, dat zowel een bolwerk tegen vergetelheid is als een reflectie van zijn eigen ontoereikendheid.

Curator: Pauline Hatzigeorgiou

BIOGRAFIE

Willem Oorebeek (1953, Nederland) volgde van 1970 tot 1975 een opleiding in grafiek, schilderen en tekenen in Rotterdam. Hij ontwikkelde zijn praktijk in Nederland totdat hij in 1994 naar Brussel verhuisde, waar hij nog steeds woont en werkt. In 1997 vertegenwoordigde hij Nederland op de Biënnale van Venetië samen met Aernout Mik. Van 2008 tot 2020 begeleidde hij het residentieprogramma in WIELS. Recentelijk besloot hij te stoppen met lesgeven en zich volledig toe te leggen op zijn eigen artistieke praktijk in zijn atelier in Schaarbeek. Willem Oorebeek wordt vertegenwoordigd door galerie dépendance, Brussel.

EVENEMENTEN

Gesprek met Camiel Van Winkel & Willem Oorebeek 21.02 (EN)

Look Who's Talking:
Pauline Hatzigeorgiou 05.02 (FR),
Noor Mertens 29.03 (NL),
Devrim Bayar 02.04 (FR),
Catherine Mayeur 17.04 (FR)

Gegidst bezoek en presentatie van de publicatie door Will Holder & Willem Oorebeek 20.03 (EN)

Conferentie door Sabine Folie (EN)

PUBLICATIE

Bij de tentoonstelling verschijnt een boek onder redactie van Will Holder en Willem Oorebeek, uitgegeven door Roma Publications en met de steun van WIELS, Mondriaanfonds, Monolith BV en galerie dépendance.

Data en meer informatie op WIELS.ORG

📍 WielsBrussels
📷 WIELS_brussels
📱 wiels_brussels

BEDANKT VOOR UW BEZOEK!

Met de genereuze steun van:
Mondriaanfonds

Met dank aan: Devrim Bayar, Koenraad Dedobeeler, Rachelle Dufour, Charlotte Friling, Pauline Hatzigeorgiou, Will Holder, Julien Jonas, Aglaia Konrad, Eva Meyer, Jean-Louis Rollé, Pauline Segard, Joëlle Tuerlinckx, Eran Shaerf, Rémie Vanderhaegen

Aan bruikleners: Collection De Ateliers, Amsterdam; KANAL Foundation, Brussel; Collectie Vlaamse gemeenschap au M Leuven; Theater Rotterdam – Stichting Beeldspoor; S.M.A.K. Stedelijk Museum voor Actuele Kunst, Gent; Art collection University of Applied Sciences, Rotterdam (Hogeschool Rotterdam); Albertinum, Staatliche Kunstsammlungen, Dresden; galerie dépendance, Brussel; en zij die anoniem wensen te blijven.

Stagiaires bij WIELS: Anouk Roosen, Elena Silena Roccetti, Xi Wang, Francesca Weber

